

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2019/1407

z dnia 26 marca 2019 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja I – Parlament Europejski

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja I – Parlament Europejski,
 - uwzględniając art. 94 i art. 98 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0108/2019),
- A. mając na uwadze, że w poświadczeniu sprawozdania końcowego księgowy Parlamentu Europejskiego (zwanego dalej „Parlamentem”) stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność, że przedstawia ono rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach sytuację finansową, wyniki operacji i przepływy pieniężne w Parlamencie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze zwykłą procedurą przesłano 161 pytań do administracji Parlamentu, a otrzymane pisemne odpowiedzi zostały publicznie omówione przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej (CONT) w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego i audytora wewnętrznego;
- C. mając na uwadze, że zawsze możliwa jest poprawa jakości, wydajności i skuteczności zarządzania finansami publicznymi, zaś kontrola jest konieczna w celu dopilnowania, by przywódcy polityczni i administracja Parlamentu byli rozliczani przed obywatelami Unii;

Zarządzanie budżetem i finansami przez Parlament

1. zauważa, że ostateczna kwota środków w budżecie Parlamentu na rok 2017 wyniosła 1 909 590 000 EUR, tj. 19,25 % środków w dziale V wieloletnich ram finansowych⁽¹⁾ przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2017 r., i że w stosunku do budżetu w 2016 r. (1 838 613 983 EUR) kwota ta wzrosła o 3,9 %; podkreśla, że wzrost ten jest znacznie wyższy od belgijskiej stopy inflacji w 2017 r., która wyniosła zaledwie 2,65 %;
2. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2017 r. wyniosła 206 991 865 EUR (w porównaniu z 183 381 513 EUR w 2016 r.), w tym 50 052 674 EUR dochodu przeznaczonego na określony cel (w porównaniu z 30 589 787 EUR w 2016 r.);
3. zwraca uwagę, że 69,5 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono na cztery rozdziały: rozdział 10 („Członkowie instytucji”), rozdział 12 („Urzednicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 20 („Budynki i koszty dodatkowe”) oraz rozdział 42 („Wydatki związane z asystentami posłów”), co wskazuje na dużą nieelastyczność w odniesieniu do głównej części wydatków Parlamentu; podkreśla, że pod uwagę należy wziąć fakt, że przeważająca część budżetu Parlamentu przeznaczona jest przede wszystkim na cele administracyjne, a nie operacyjne;
4. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zamknięto rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2017:

a) Dostępne środki (EUR)

środki na 2017 r.:	1 909 590 000
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2016:	—
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2016:	285 312 645
środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2017 r.:	50 052 674
środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2016 r.:	39 595 290
Ogółem:	2 284 550 609

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2017 (EUR)

zobowiązania:	2 209 881 836
dokonane płatności:	1 904 053 540
środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczanego na określony cel:	329 655 011
środki przeniesione nieautomatycznie:	337 227 783
środki anulowane:	39 823 600

c) Wpływy do budżetu (EUR)

otrzymane w 2017 r.:	206 991 865
----------------------	-------------

d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2017 r. (EUR)

	1 628 445 094
--	---------------

5. zwraca uwagę, że zaciągnięto zobowiązania na 99 % środków z budżetu Parlamentu, w kwocie 1 889 574 057 EUR, a stopa anulowania wyniosła 1 %; odnotowuje z zadowoleniem, że podobnie jak w poprzednich latach osiągnięto bardzo wysoki wskaźnik wykonania budżetu; zauważa, że środki na płatności wyniosły ogółem 1 599 788 767 EUR, co oznacza, że wskaźnik wykonania w odniesieniu do środków na płatności wyniósł 84,7 %, czyli odnotowano wzrost o 0,3 % w porównaniu z poprzednim rokiem;
6. zwraca uwagę na fakt, że anulowane środki na rok 2017, w kwocie 17 451 943 EUR, związane były przede wszystkim z wynagrodzeniami i innymi świadczeniami, jak również z wydatkami związanymi z budynkami;
7. odnotowuje, że w roku budżetowym 2017 zatwierdzono siedem przesunięć zgodnie z art. 27 i 46 rozporządzenia finansowego, na kwotę 57 402 860 EUR, czyli 3,01 % ostatecznych środków; zauważa, że większość przesunięć związana była z polityką Parlamentu w zakresie nieruchomości, a w szczególności ze wsparciem finansowym na potrzeby rocznych opłat za użytkowanie wieczyste w odniesieniu do projektu budynku im. Konrada Adenauera;
8. podkreśla, że przesuwanie niewykorzystanych środków pod koniec roku („ramassage”) stanowi złagodzenie zasady specyfikacji i celowe naruszenie zasady rzetelności budżetowej; wnioskuje, aby środki przeznaczone na finansowanie budynków, w szczególności budynku im. Konrada Adenauera, były uwzględniane w projekcie budżetu rocznego przekazywanym do zatwierdzenia organom władzy budżetowej; uważa, że poziom przesunięcia niewykorzystanych środków pod koniec roku jest nadal bardzo wysoki; wyraża przekonanie, że lepsze zarządzanie budżetem powinno zmniejszyć takie przesunięcia do minimum; apeluje, aby polityka Parlamentu dotycząca nieruchomości została sformułowana w sposób dostatecznie przejrzysty w ramach strategii budżetowej; zdecydowanie potępia częste przesunięcia dokonywane w ostatniej chwili mające na celu finansowanie polityki Parlamentu w dziedzinie nieruchomości; zwraca się do sekretarza generalnego i do Prezydium o przedstawienie Komisji Budżetowej wszystkich dokumentów, planów i umów związanych z polityką w dziedzinie nieruchomości;
9. podkreśla potrzebę przeniesienia środków w związku z dużymi projektami budowlanymi lub infrastrukturalnymi, pomimo zasady jednoroczności budżetu;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków za rok 2017 oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw

10. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) przeprowadza szczegółową kontrolę wydatków administracyjnych i innych wydatków łącznie dla wszystkich instytucji europejskich; zwraca uwagę, że wydatki administracyjne i pochodne obejmują wydatki na zasoby kadrowe (wynagrodzenia, świadczenia oraz emerytury i renty), które stanowią 60 % łącznych wydatków administracyjnych, oraz wydatki na budynki, wyposażenie, energię, telekomunikację i informatykę;
11. stwierdza, że z ogółu dowodów kontroli wynika, iż w wydatkach w dziale „Administracja” nie wystąpił istotny poziom błędów; zauważa także, że na podstawie dziewięciu skwantyfikowanych błędów szacowany poziom błędów w dziale 5. wieloletnich ram finansowych („Administracja”) wynosi 0,5 % (w porównaniu z 0,2 % w 2016 r.);
12. przyjmuje do wiadomości szczegółowe ustalenia dotyczące Parlamentu, zawarte w rocznym sprawozdaniu Trybunału za rok 2017; zauważa z wielkim niepokojem, że spośród ośmiu skontrolowanych transakcji Parlamentu Trybunał stwierdził niedociągnięcia aż w trzech transakcjach związanych z procedurą udzielania zamówień publicznych, tj. w odniesieniu do zgodności z kryteriami wyboru umowy, pełnej zgodności z umową ramową, a także z kryterium wyboru biura podróży, jak również jedno niedociągnięcie dotyczące zwrotu kosztów poniesionych przez grupy odwiedzających;

13. przyjmuje do wiadomości odpowiedzi udzielone Trybunałowi przez Parlament w ramach postępowania kontradyktoryjnego; zwraca się do Trybunału o regularne informowanie właściwej komisji o wdrażaniu tych zaleceń;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

14. odnotowuje, że na jawnym posiedzeniu właściwej komisji z audytorem wewnętrznym w dniu 26 listopada 2018 r. audytor wewnętrzny przedstawił swoje sprawozdanie roczne i wyjaśnił, że w 2017 r. w swoim sprawozdaniu poruszył następujące zagadnienia:
- działania następcze dotyczące działań otwartych ujętych w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego – etapy I i II w 2017 r.,
 - zmiana nomenklatury budżetowej w odniesieniu do Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji (DG COMM),
 - organizacja zaproszeń dla dziennikarzy przez DG COMM,
 - zamówienia publiczne i realizacja umów w dziedzinie tłumaczeń zewnętrznych,
 - polityka zakupów prenumerat bibliotecznych – Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych (DG EPRS),
 - uprawnienia indywidualne zgodnie z Regulaminem pracowniczym urzędników i warunkami zatrudnienia innych pracowników,
 - działania w dziedzinie zdecentralizowanych systemów informatycznych;
15. przypomina, że roczne sprawozdanie z działalności jest elementem struktury zarządzania w Parlamencie; z zadowoleniem przyjmuje i popiera następujące działania uzgodnione przez audytora wewnętrznego z właściwymi dyrekcjami generalnymi:
- w odniesieniu do audytu organizacji przez DG COMM zaproszeń dla dziennikarzy – udoskonalenie ram zarządzania i kontroli dzięki zapewnieniu, aby zwrot kosztów dla dziennikarzy był zgodny z faktycznie poniesionymi kosztami (np. zweryfikowane punkty rozpoczęcia i zakończenia podróży); rozwiązanie problemu powtarzających się odstępstw od przepisów regulujących zaproszenia; zwrot kosztów poniesionych przez dziennikarzy wyłącznie przelewem bankowym, w tym za podróż do Strasburga; środki służące kształtowaniu procesu wyboru i ocenie gospodarności, wydajności i skuteczności procesu zaproszeń dla dziennikarzy,
 - w odniesieniu do kontroli uprawnień indywidualnych zgodnie z regulaminem pracowniczym – poprawa środowiska kontroli i metody kontroli, szczegółowe procedury zarządzania i kontroli obejmujące uprawnienia do dodatku zagranicznego i diet dziennych (np. spójność w stosowaniu przepisów) oraz konkretne procedury dotyczące rocznych zryczałtowanych diet za czas podróży,
 - w odniesieniu do audytu zamówień publicznych i realizacji umów w dziedzinie tłumaczeń zewnętrznych – wprowadzenie w procesie udzielania zamówień bardziej terminowych wniosków o dodatkowe informacje i lepszej oceny, zwiększenie wagi kryteriów dotyczących jakości w przyszłych postępowaniach o udzielenie zamówienia, zachęcanie przedsiębiorstw zewnętrznych do poprawy jakości tłumaczeń, w tym poprzez rozszerzoną weryfikację ex post, oraz zwiększenie wiarygodności obliczania rzeczywistych pełnych kosztów tłumaczeń zewnętrznych, zwłaszcza w świetle faktu, że około jedna trzecia przetłumaczonych stron jest dostarczana przez tłumaczy zewnętrznych, a udział ten prawdopodobnie wzrośnie,
 - w odniesieniu do audytu działań w zakresie zdecentralizowanych technologii informacyjnych i w celu pełnego wykorzystania tych technologii – wzmocnienie monitorowania budżetu przeznaczanego na inicjatywy w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), koordynowane w ramach programów informatycznych, nie tylko poprzez składanie sprawozdań na temat określonych etapów projektu, ale i przez przeprowadzenie przeglądu całego procesu od początku do końca; zwiększenie pewności, że inicjatywy w dziedzinie ICT są realizowane terminowo, w uzgodnionym zakresie i przy zachowaniu wymaganej jakości oraz w granicach budżetu; usprawnienie kontroli jednostek zdecentralizowanych i zatwierdzanie nowych wersji oprogramowania oraz przynależnych im procesów zarządzania problemami; stopniowe odchodzenie w przypadku doradców zewnętrznych od umów uwzględniających przepracowany czas i wykorzystane środki na rzecz umów opartych na wynikach;
16. zauważa, że w ramach działań następczych w 2017 r. zamknięto 34 spośród 71 działań otwartych, a także że profil ryzyka opóźnionych działań nadal był stopniowo obniżany w 2017 r.; zauważa w szczególności, że liczba otwartych działań dotyczących poważnych zagrożeń spadła z 26 do 11, a w najwyższej kategorii ryzyka „krytycznego” nie było otwartych działań; podkreśla, że nowo dodane działania otwarte na rok budżetowy 2017 nie powinny umniejszać postępów poczynionych w odniesieniu do zamknięcia działań otwartych;

Działania w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2016

17. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone komisji CONT w dniu 17 września 2018 r. w związku z rezolucją w sprawie absolutorium za rok 2016, wystąpienie sekretarza generalnego dotyczące poszczególnych kwestii i wniosków zawartych w rezolucji Parlamentu w sprawie absolutorium za rok 2016 oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła;
18. wyraża ubolewanie z powodu niewdrożenia działań następczych w stosunku do niektórych z zaleceń zawartych w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium budżetowego za rok 2016 oraz braku uzasadnienia tego faktu w sprawozdaniu z działań następczych po udzieleniu absolutorium; podkreśla znaczenie częstszego kontaktu komisji CONT z sekretarzem generalnym w sprawach dotyczących budżetu Parlamentu i jego wykonania;

Absolutorium dla Parlamentu za rok 2017

19. odnotowuje że w dniu 26 listopada 2018 r. odbyła się wymiana poglądów pomiędzy wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za budżet, sekretarzem generalnym i Komisją Kontroli Budżetowej w obecności audytora wewnętrznego w kontekście procedury udzielania Parlamentowi absolutorium za 2017 r.;
20. zauważa, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej wywarła znaczny wpływ na różne służby Parlamentu, w szczególności w odniesieniu do komisji, działów zajmujących się badaniami i działów horyzontalnych; zwraca uwagę, że służby Parlamentu przygotowały materiały analityczne oparte na pracach rozpoznawczych w celu dokonania analizy skutków wystąpienia z UE dla obszarów polityki i ustawodawstwa w dziedzinach ich kompetencji, które to materiały zamieszczono na stronie internetowej Parlamentu;
21. zauważa, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej wpływa na sytuację sześciu pracowników zatrudnionych na czas określony w Sekretariacie Generalnym, 41 pracowników zatrudnionych na czas określony w grupach politycznych oraz w sekretariacie posłów niezrzeszonych, a także 30 pracowników kontraktowych; przyjmuje do wiadomości, że sytuacja tych osób podlega indywidualnej ocenie; z zadowoleniem przyjmuje zapewnienie przez sekretarza generalnego, że podstawą do odmowy przedłużenia umowy nie może być wyłącznie obywatelstwo; zwraca się do sekretarza generalnego o dokładne rozważenie ewentualnej roli konfliktu interesów podczas tego trudnego okresu, jakim może być ewentualny okres przejściowy i możliwe chaotyczne wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;
22. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie służb prawnych Parlamentu przy opracowywaniu wytycznych dla podmiotów finansowych zajmujących się kwestiami umownymi związanymi z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej oraz przy opracowywaniu klauzul, które należy zawrzeć w dokumentacji przetargowej i w dokumentach zamówień związanych z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej;
23. zwraca uwagę na cel ograniczenia zatrudnienia o 5 % w skali roku, co w 2017 r. wymagało od Parlamentu zlikwidowania 60 stanowisk w planie zatrudnienia administracji; przypomina, że w porozumieniu politycznym osiągniętym przez Parlament i Radę w sprawie budżetu na rok 2016, ustanawiającym nowy parametr dla redukcji personelu Parlamentu i przedłużającym okres składania wniosków do 2019 r., utrzymano w mocy zwolnienie grup politycznych z tego zadania; wyraża jednak ubolewanie, że władze budżetowe w 2017 r. zażądały likwidacji dodatkowych 76 stanowisk w administracji Parlamentu, w zamian za wzrost liczby pracowników grup politycznych; jest zaniepokojony, że to znaczące ograniczenie personelu może mieć negatywny wpływ na wyniki Parlamentu oraz spowodować nadmierne obciążenie pracą urzędników pozostających na stanowiskach i przekazywanie obowiązków do biur poselskich;
24. wzywa sekretarza generalnego i wszystkie odpowiedzialne dyrekcje generalne do współpracy w celu opracowania kompleksowego przeglądu cięć kadrowych wdrożonych począwszy od 2014 r., obejmującego przeniesienia pracowników z administracji do grup politycznych i innych instytucji; podkreśla, że ta praktyka rotacji pracowników rodzi pytanie co do adekwatności opisów stanowisk; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że nadmierne ograniczenie liczby pracowników tworzy dodatkowe obciążenia administracyjne dla posłów i akredytowanych asystentów parlamentarnych (AAP), co szkodzi rzeczywistym pracom legislacyjnym, które posłowie i AAP powinni realizować;
25. podkreśla, że wyeliminowanie ze środowiska biurowego papierowej formy dokumentów i właściwe korzystanie z technologii cyfrowej, np. z podpisu cyfrowego, weryfikacji dwuetapowej i dokumentów elektronicznych, również w przypadku dokumentów związanych z sesjami plenarnymi, zmniejszyłoby obciążenie administracyjne wszystkich zaangażowanych stron i przyczyniłoby się do osiągnięcia celów Parlamentu dotyczących ograniczenia korzystania z papieru; zwraca uwagę na realia wyeliminowania z biur komisji parlamentarnych papierowej formy dokumentów, które w istocie oznacza przeniesienie druku wszystkich dokumentów z sekretariatów komisji do biur poselskich;
26. zauważa, że występują znaczne opóźnienia w rozliczeniach niektórych delegacji; sugeruje, że należy znaleźć rozwiązania, które pozwolą na ich rozliczanie w rozsądnym terminie;

27. powtórnie zwraca się do Konferencji Przewodniczących i Prezydium o ponowne rozważenie możliwości, aby AAP, pod pewnymi warunkami, które powinny zostać ustalone, towarzyszyli posłom w oficjalnych delegacjach i misjach Parlamentu, o co wnioskowało już kilku posłów; zwraca się do sekretarza generalnego o przeanalizowanie konsekwencji budżetowych oraz organizacji i logistyki tych delegacji;
28. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu rzekomej praktyki posłów, polegającej na zobowiązaniu AAP do odbycia delegacji, w szczególności do Strasburga, bez oficjalnych zleceń delegacji, w którym to przypadku nie są pokrywane koszty delegacji ani nawet koszty podróży; jest zdania, że taka praktyka stwarza pole do nadużyć: jeśli AAP podróżują bez oficjalnego zlecenia delegacji, muszą nie tylko opłacić koszty we własnym zakresie, ale również nie są objęci ubezpieczeniem pracowniczym; wzywa sekretarza generalnego do zbadania zarzutów dotyczących tej praktyki oraz złożenia sprawozdania przed końcem tego roku;
29. zauważa, że zmienione przepisy dotyczące wypłaty środków finansowych na potrzeby oficjalnie zaproszonych grup odwiedzających weszły w życie w dniu 1 stycznia 2017 r.; wzywa sekretarza generalnego do bezzwłocznego wydania oceny tych przepisów; jest niezmiernie zaniepokojony niedawnymi przypadkami nadużyć; wyraża zdecydowaną opinię, że przepisy dotyczące wypłaty środków finansowych powinny zostać zmienione jak najszybciej, aby uniknąć sytuacji, w której posłowie mogliby czerpać jakąkolwiek korzyść; wzywa Prezydium do uogólnienia zwrotu kosztów na podstawie rachunków za grupy odwiedzających; przypomina swój wniosek o usunięcie możliwości wyznaczania AAP do kierowania grupami; ponawia apel o zniesienie możliwości wyznaczania AAP do kierowania grupami;
30. zwraca się o dokonanie przeglądu systemu obliczania zwrotu kosztów podróży grup odwiedzających sponsorowanych przez posłów, aby z jednej strony zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli Unii, a z drugiej strony promować korzystanie z bardziej ekologicznych środków transportu, ponieważ obecny system oparty na obliczaniu na podstawie odległości w kilometrach nie uwzględnia ani odizolowania, ani naturalnych barier w niektórych strefach geograficznych Unii, i nie pokrywa kosztów pokonania odległości między nimi a miejscami, gdzie dostępne są szybsze i bardziej ekologiczne środki transportu;
31. stwierdza, że stażyści zatrudnieni przez posłów pracują na podstawie umowy prawa prywatnego zawartej z posłem, co nie pozwala im na korzystanie z takiego samego statusu jak inne kategorie pracowników Parlamentu ani ze stypendiów Parlamentu (stypendia Schumana); wyraża ubolewanie, że nie przewidziano instrumentu lub ram prawnych w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów (DG FINS) umożliwiających opracowanie systemu bezpośrednich płatności zaliczkowych na rzecz takich stażystów przed rozpoczęciem delegacji, jak ma to miejsce w przypadku pozostałych pracowników, mając na uwadze, że pokrywanie tych wydatków z własnych środków stanowi dla nich obciążenie finansowe, któremu z oczywistych przyczyn trudno jest im sprostać;
32. wskazuje, że Prezydium rozpatrzyło propozycję sekretarza generalnego dotyczącą udoskonalenia obecnych ram prawnych dotyczących stażystów zatrudnionych przez posłów, które obecnie nie obejmują niektórych gwarancji, o co zaapelowało także ponad 140 posłów popierających kampanię intergrupy ds. młodzieży „Uczciwe warunki stażu”; podkreśla, że zapewnienie stażystom odpowiedniego wynagrodzenia zgodnie z ramami prawnymi jest obowiązkiem każdego posła; popiera wysiłki Prezydium na rzecz opracowania kompleksowego i wyważonego wniosku, który gwarantuje prerogatywy posłów oraz odpowiednie wynagrodzenie i kompleksowe gwarancje prawne dla stażystów; wzywa Prezydium do szybkiego przyjęcia nowych przepisów, które powinny wejść w życie na początku nowej kadencji; wyraża nadzieję, że wniosek zostanie przekazany w jak najkrótszym czasie;
33. zwraca uwagę, że awaria systemów informatycznych w październiku 2017 r. poważnie zakłóciła działalność parlamentarną; zauważa, że w międzyczasie wdrożono plan działania mający zabezpieczyć ciągłość działalności; podkreśla, jak ważne jest szybkie reagowanie na zakłócenia i ich rozwiązywanie, szczególnie gdy powodują one utrudnienia w pracach legislacyjnych lub ich całkowite wstrzymanie;
34. odnotowuje, że w 2017 r. opublikowano dwa sprawozdania w sprawie kosztu braku działań na poziomie europejskim oraz ukończono dwie oceny europejskiej wartości dodanej;
35. zauważa, że na wniosek sekretarza generalnego wszystkie dyrekcje generalne Parlamentu opracowały narzędzia zarządzania w celu zapewnienia zgodności z zasadą budżetowania opartego na wynikach; zauważa, że niektóre istniejące cele ilościowe mogą być trudne do wdrożenia w dyrekcjach generalnych, które pracują w ramach czasowych cyklu politycznego; zwraca się do sekretarza generalnego, aby uwzględnił ten fakt przy ocenie budżetowania opartego na wynikach we wszystkich dyrekcjach generalnych, nie zapominając o nacisku na wartość dodaną;
36. z uznaniem zauważa, że stworzono rozwiązania techniczne dla posłów, którzy chcą wykorzystywać swoją indywidualną stronę w witrynie internetowej Parlamentu do publikacji spotkań z przedstawicielami grup interesu; zauważa również, że Prezydium rozważa rozszerzenie tego rozwiązania w celu zapewnienia bezpośredniego udostępniania informacji w witrynie internetowej Parlamentu;

37. wzywa administrację Parlamentu do sporządzenia sprawozdania zawierającego kompleksowe zestawienie przedstawicieli grup interesu i innych organizacji, którym udzielono dostępu do budynków Parlamentu w 2017 r.; postuluje, aby sprawozdanie to sporządzano corocznie w celu zapewnienia maksymalnego poziomu przejrzystości;
38. wzywa administrację Parlamentu do przedstawienia przeglądu mianowań wysokich urzędników w 2017 r.; zachęca sekretarza generalnego do zainicjowania dodatkowych środków w celu poprawy przejrzystości i równości podczas procedur mianowania w Parlamencie, przy uwzględnieniu ustaleń i zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawach połączonych 488/2018/KR i 514/2018/KR;

Rozproszenie geograficzne Parlamentu – jedna siedziba

39. nadal zdecydowanie ubolewa, że pomimo wielokrotnych apeli Parlamentu o ustanowienie jednej siedziby oraz faktu, iż obywatele Unii nie rozumieją, dlaczego Parlament Europejski powinien prowadzić swoją działalność w dwóch siedzibach, jak dotąd Rada Europejska nie rozpoczęła nawet dyskusji w sprawie sposobu spełnienia żądań Parlamentu w tym zakresie; przypomina analizę Trybunału z 2014 r., w której roczne oszczędności wynikające z ewentualnego scentralizowania działalności Parlamentu oszacowano na 114 mln EUR; przypomina, że zgodnie z rezolucją⁽²⁾ Parlamentu z 2013 r. koszty geograficznego rozproszenia działalności Parlamentu szacuje się na kwotę między 156 mln a 204 mln EUR rocznie; z ubolewaniem odnotowuje, że w czasie jednej kadencji parlamentarnej koszty wynikające z rozproszenia geograficznego Parlamentu mogą sięgać nawet 1 mld EUR, i wyraża sprzeciw wobec wieloletnich projektów budowlanych mających na celu powiększenie przestrzeni biurowej dostępnej dla posłów zarówno w Strasburgu, jak i w Brukseli; wzywa zatem do szybkiego podjęcia praktycznych działań w celu utworzenia jednej siedziby Parlamentu, aby nie marnować już pieniędzy publicznych;
40. ponadto zwraca uwagę na ustalenia zawarte w swojej rezolucji z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie lokalizacji siedzib instytucji Unii Europejskiej⁽³⁾, zgodnie z którymi 78 % wszystkich podróży służbowych pracowników statutowych Parlamentu wynika bezpośrednio z rozproszenia geograficznego Parlamentu; podkreśla, że w sprawozdaniu w tej sprawie szacuje się również, iż wpływ na środowisko wynikający z rozproszenia geograficznego wynosi od 11 tys. do 19 tys. ton emisji dwutlenku węgla; ponownie podkreśla negatywny odbiór społeczny tego rozproszenia; ponawia swój apel do Rady o opracowanie kompleksowej strategii w celu uzgodnienia jednej siedziby Parlamentu;
41. zdecydowanie podkreśla, że te dodatkowe wydatki są sprzeczne z zasadą należytego zarządzania finansami i z zasadą dyscypliny budżetowej; uznaje, że jedną siedzibę można ustanowić tylko w drodze jednomyślnej zmiany Traktatu; wzywa Radę i Komisję do niezwłocznego zainicjowania takiej zmiany Traktatu; uważa, że ta zmiana Traktatu będzie korzystna dla podatników europejskich, zarówno pod względem gospodarczym, jak i z punktu widzenia jakości pracy posłów; wzywa zatem do jak najszybszego utworzenia jednej siedziby Parlamentu Europejskiego przez konkretne działania, aby nie marnować już pieniędzy publicznych; z ubolewaniem odnotowuje, że w czasie jednej kadencji parlamentarnej koszty wynikające z rozproszenia geograficznego Parlamentu mogą sięgać nawet 1 mld EUR; wyraża sprzeciw wobec wieloletnich projektów budowlanych mających na celu powiększenie biur poselskich w Strasburgu;
42. zauważa z ubolewaniem dodatkowe koszty związane z 12 podróżami Parlamentu do Strasburga, wśród których za rok 2017 można wyszczególnić następujące pozycje:

Kategoria	SUMA	ŚREDNIO/MIESIĄC
Koszty podróży	7 700 358	641 696
Dieta dzienna	10 036 444	836 370
Dieta związana z odległością	1 394 608	116 217
Dieta związana z czasem podróży	1 994 045	166 170
Inne koszty	47 594	3 966
OGÓŁEM	21 173 049	1 764 421

43. podkreśla, że dodatkowo koszt podróży pociągiem czarterowym Thalys wyniósł w 2017 r. aż 3 668 532 EUR;
44. zauważa, że utworzenie instytutu zajmującego się kształceniem przyszłych dyplomatów europejskich w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych mogłoby być przykładem zmiany przeznaczenia pomieszczeń Parlamentu w Strasburgu na siedzibę tego instytutu dyplomacji;

⁽²⁾ Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 2.

Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji (DG COMM)

45. zauważa, że głównym wskaźnikiem stosowanym przez DG COMM w 2017 r. jest czas uwagi odbiorców, którą Parlament przyciągnął we wszystkich kanałach komunikacyjnych; z zadowoleniem zauważa, że DG COMM nie tylko koncentruje się na poziomie uwagi odbiorców, lecz także opracowuje metody mierzenia oszczędności, wydajności i skuteczności działań prowadzonych we wszystkich kanałach komunikacyjnych; zwraca się do dyrektora generalnego, aby w rocznym sprawozdaniu z działalności uwzględnił wyniki pierwszego roku wdrażania;
46. zauważa, że projekty długoterminowe wskazane jako część strategicznych ram działania / parlamentarnego portfela projektów na lata 2017–2019 znajdują się na różnych etapach realizacji, lecz wszystkie zmierzają do celu sformułowanego jako „mniej wytwarzać, lepiej informować”;
47. odnotowuje mające miejsce istotne zmiany techniczne i redakcyjne wprowadzone na publicznie dostępnej stronie internetowej Parlamentu, zwłaszcza pod względem optymalizacji stron pod kątem wyszukiwania; wyraża uznanie dla Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji w związku z tymi postępami, lecz jest zaniepokojony, że ich tempo nadal jest powolne, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę zbliżające się wybory europejskie w 2019 r. i rosnące zainteresowanie pracą Parlamentu; podkreśla, że dalsze usprawnienia są kwestią najwyższej wagi i domaga się, aby pilnie przyspieszyć ten proces; podkreśla, że przejrzysta i dostępna strona internetowa jest kluczowym narzędziem angażowania obywateli;
48. podkreśla, że na stronie internetowej Parlamentu trudno jest znaleźć wynik głosowania, a VoteWatch, komercyjna strona internetowa, jest znacznie bardziej praktyczna, ponieważ wyniki głosowania są łatwiejsze do znalezienia; wzywa sekretarza generalnego do stworzenia bardziej zaawansowanego systemu na stronie internetowej Parlamentu, rejestrującego głosowania imienne na posiedzeniach plenarnych z możliwością łatwego wyszukiwania sposobu głosowania poszczególnych posłów i porównania z innymi posłami z danej grupy oraz z posłami z innych grup;
49. zauważa, że w dziedzinie mediów w 2017 r. zrealizowano wiele projektów, a obecność Parlamentu w internecie jeszcze bardziej skonsolidowano dzięki wdrożeniu podejścia wieloplatformowego, nowego portalu i serwisu informacyjnego; ponadto odnotowuje znaczny postęp pod względem wykorzystania mediów społecznościowych przez Parlament, jak również działania związane z szerzeniem wiedzy o funkcjonowaniu Unii; zauważa również, że wiele wysiłku włożono w kompleksową strategię dla odwiedzających i – ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży – wdrażanie programu „Szkoła-Ambasador”; podkreśla, że należy w dalszym ciągu rozwijać Europejskie Centrum Mediów Naukowych i bez dalszej zwłoki zapewnić jego pełną zdolność do funkcjonowania, aby relacjonowanie w mediach mogło w większym stopniu opierać się na danych naukowych;
50. zauważa, że w 2017 r. w państwach członkowskich zorganizowano 223 seminaria prasowe, w których udział wzięło ponad 3 076 dziennikarzy; z zadowoleniem odnotowuje, że ponadto do udziału w sesjach plenarnych, centralnie organizowanych seminariach prasowych i konferencjach zaproszono 1 905 dziennikarzy; wyraża uznanie dla DG COMM w związku z wykorzystywaniem wszelkich możliwych kanałów medialnych do rozpowszechniania informacji o pracy i osiągnięciach Parlamentu; zachęca tę dyrekcję generalną, aby zwracała odpowiednią uwagę na znaczenie mediów społecznościowych oraz oferowane przez nie istotne i stale rosnące możliwości docierania do obywateli;
51. uznaje podejmowane przez DG COMM próby dotarcia również do tych obywateli, którzy nie są automatycznie zainteresowani pracą Parlamentu; zachęca sekretarza generalnego do zbudowania prawdziwie interaktywnej strategii komunikacyjnej, wykraczającej poza grupy docelowe takie jak dziennikarze i studenci, i obejmującej „tryb odsłuchu” w celu zbierania ewentualnych krytycznych głosów oraz odpowiadania na nie;
52. odnotowuje reorganizację DG COMM obejmującą utworzenie dwóch nowych dyrekcji – z których jedna zajmuje się kampaniami, a druga osobami odwiedzającymi – w celu zapewnienia pełnej realizacji strategii dotyczącej wyborów europejskich w 2019 r.; zwraca się do DG COMM o kontynuowanie prac nad kompleksową strategią odpięcia ukierunkowanych kampanii dezinformacyjnych mających na celu wywaranie wpływu na wybory europejskie w 2019 r.; jest poważnie zaniepokojony tym, że wpływ zewnętrzny – wywierany za pomocą celowego rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, co rzutuje na decyzje podejmowane przez wyborców – może zakłócić wybory i podważyć ich wiarygodność;
53. zauważa, że w 2017 r. Dział ds. Zapytań Obywateli (AskEP) rozpatrzył ponad 9 200 zapytań indywidualnych i 42 900 zapytań, które wydawały się skoordynowane w ramach kampanii pisania listów dotyczących aktualnych zagadnień; proponuje, aby odpowiedzi Parlamentu były publikowane na jego portalu;

54. z zadowoleniem odnotowuje, że w maju 2017 r. otwarto Dom Historii Europejskiej, a lipcu 2017 r. Parlamentarium im. Simone Veil w Strasburgu; zauważa, że w okresie od maja do grudnia Dom Historii Europejskiej odwiedziło 99 344 osób; ubolewa, że jego otwarcie opóźniło się o ponad rok; z zaniepokojeniem zauważa, że 99 344 osoby odwiedzające to mało w stosunku do 4,4 mln EUR kosztów zatrudnienia personelu: 2,7 mln EUR w przypadku pracowników stałych i 1,7 mln EUR w przypadku pracowników kontraktowych (w tym koszty zatrudnienia pracowników ochrony); zwraca się do Prezydium o przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści;
55. ubolewa, że nie udostępniono dokumentów z procedury przetargowej dotyczącej Domu Historii Europejskiej w styczniu 2019 r.; wyraża głębokie zaniepokojenie wymogami nowej oferty przetargowej; zwraca się do sekretarza generalnego o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej o wynikach przetargu; podkreśla, że niezależnie od wyniku przetargu członkowie załogi EXPO muszą być traktowani lepiej w następujących obszarach: godziny ich pracy muszą być przewidywalne, należy zapewnić im adekwatne rozwiązania urlopowe i odpowiedni strój;
56. jest głęboko zaniepokojony tym, że pomimo wszystkich działań organizowanych przez DG COMM obywatele europejscy nadal uważają, że brakuje informacji na temat Unii oraz osiągnięć i pracy Parlamentu; wzywa DG COMM do kontynuowania wysiłków na rzecz tworzenia innowacyjnych koncepcji w celu zmniejszenia tego dystansu między Unią a jej obywatelami oraz odnotowuje innowacyjne podejście zaproponowane w odniesieniu do instytucjonalnej kampanii komunikacyjnej zaproponowanej w związku z wyborami europejskimi w 2019 r.;
57. wzywa Dyрекcję Generalną ds. Komunikacji do zapewnienia, aby w okresie poprzedzającym wybory europejskie w 2019 r. media publiczne i prywatne rozpowszechniały poglądy posłów i grup politycznych w Parlamencie w sposób zapewniający obiektywizm i pluralizm;

Biura kontaktowe Parlamentu Europejskiego

58. odnotowuje reformę biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego zatwierdzoną przez Prezydium w listopadzie 2017 r., w wyniku której w zmienionej deklaracji celów przewidziano nawiązywanie kontaktu z obywatelami, mediami i zainteresowanymi podmiotami z myślą o dotarciu do obywateli; wzywa biura kontaktowe do zapewnienia, by obywatele byli świadomi prac podejmowanych przez instytucje europejskie oraz aby wiedzieli o istnieniu biur kontaktowych;
59. odnotowuje poszczególne pozycje wydatków z 2017 r. w rozbiciu na następujące pozycje:

Pozycja wydatków	Wydatki w 2017 r.
Ogólne działania informacyjne	5 945 229 EUR
Wydatki związane z działaniami szczegółowymi	5 320 867 EUR
Całkowity koszt budynków	8 874 530 EUR
Konserwacja sprzętu służącego do ochrony	1 733 071,32 EUR

60. całkowity koszt budynków w rozbiciu na następujące pozycje:

Czynsze	5 898 724 EUR
Roboty	148 573 EUR
Koszty szczególne związane z zarządzaniem budynkami	266 977 EUR
Sprzątanie i utrzymanie obiektów	1 126 853 EUR
Opłaty za media i usługi	1 433 403 EUR

61. odnotowuje zintensyfikowane działania komunikacyjne realizowane przez biura kontaktowe w 2017 r., obejmujące codzienne relacje z mediami regionalnymi i lokalnymi, ukierunkowaną obecność w mediach społecznościowych i zarządzanie lokalną społecznością, realizację lokalnych wydarzeń, relacje z organami lokalnymi, szkołami i zainteresowanymi stronami; ubolewa, że w odpowiedzi na kwestionariusz nie podano pozycji wydatków takich jak wynagrodzenia i koszty podróży służbowych; opiera się na informacjach przekazanych w ramach procedury udzielania absolutorium za 2016 r., kiedy to wynagrodzenia dla pracowników biur kontaktowych Parlamentu wyniosły 23 058 210 EUR, a koszty podróży służbowych 1 383 843 EUR; uważa, że kwoty te nie zmieniły się znacząco w roku budżetowym 2017;

62. uznaje znaczenie skutecznej komunikacji w państwach członkowskich, jednak podkreśla potrzebę zapewnienia oszczędności kosztów i wyraża przekonanie, że zmieniona deklaracja celów przyczyni się do tego; zachęca wszystkie strony zaangażowane w podejmowanie decyzji, aby dążyły do zwiększenia wartości dodanej, szczególnie w odniesieniu do kosztów bieżących;
63. podkreśla potrzebę odnowienia misji biur informacyjnych Parlamentu przez optymalizację wykorzystania nowych technologii komunikacyjnych, ponieważ zadaniem tych biur jest lepsze informowanie obywateli;

Dyrekcja Generalna ds. Personelu (DG PERS)

64. zauważa, że w 2017 r. głównym wskaźnikiem stosowanym przez DG PERS był czas realizacji zadań; z zadowoleniem zauważa, że cele i metody gromadzenia danych zostały dopracowane, i ogólnie pozytywnie ocenia wyniki; zauważa z niepokojem, że nie osiągnięto celów dotyczących procedur związanych z rekrutacją AAP i przyjmowaniem dzieci do przedszkoli Parlamentu, jednak napotkane trudności rozwiązano w 2018 r.;
65. podkreśla, że w związku z tym mogą wystąpić problemy w procedurze zatrudniania AAP na początku następnej kadencji Parlamentu; zwraca się wobec tego do sekretarza generalnego, aby w interesie posłów i asystentów udostępniono wszystkie konieczne zasoby techniczne i kadrowe z myślą o uniknięciu utrudnień i opóźnień, dokładając szczególnych starań, by uniknąć problemów, jakie wystąpiły w latach 2009 i 2014;
66. zauważa, że w grudniu 2017 r. w skład personelu Parlamentu wchodziło 9 682 czynnych pracowników, w tym pracowników stałych i tymczasowych, pracowników kontraktowych i AAP (w 2016 r. liczba ta wynosiła 9 643); przypomina, że w następstwie porozumienia pojednawczego w sprawie budżetu na rok 2017 zlikwidowano ogółem 136 stanowisk;
67. przyjmuje do wiadomości niepewną sytuację AAP, którzy pracowali bez przerwy przez dwie kadencje parlamentarne, jednak z powodu wczesnych wyborów w 2014 r. i opóźnień w zawieraniu pierwszych umów w 2009 r. w związku z wejściem w życie regulaminu pracowniczego będzie im brakować jednego lub dwóch miesięcy do koniecznego dziesięcioletniego stażu pracy nadającego uprawnienia do udziału w europejskim systemie świadczeń emerytalnych; zauważa z uznaniem, że Prezydium omówiło tę kwestię i stara się wraz z DG PERS i przedstawicielami AAP znaleźć rozwiązanie tej sytuacji; zwraca się, by w miarę możliwości w ramach tych rozwiązań uniknąć zmiany systemu zatrudnienia, w wyniku której utraciliby oni prawa nabyte na podstawie umowy zatrudnienia w 2009 r.;
68. zauważa, że pracownicy, którzy pracują w instytucjach krócej niż 10 lat, nie są uprawnieni do unijnych świadczeń emerytalnych i muszą przenieść swoje składki do innego funduszu, zgodnego z przepisami Parlamentu odnoszącymi się do rodzaju funduszy i do wieku emerytalnego; zauważa, że wielu brytyjskich AAP nie może przenieść składek do brytyjskich funduszy emerytalnych, które według Parlamentu nie spełniają wymogów; zwraca się do sekretarza generalnego, aby pilnie przeanalizował tę kwestię w celu zapewnienia wszystkim pracownikom możliwości dostępu do ich składek;
69. zwraca się do administracji, aby jak najwcześniej przed rozpoczęciem kolejnej kadencji zorganizowała szkolenia lub opracowała publikacje przeznaczone specjalnie dla nowych asystentów i dotyczące również kwestii o charakterze praktycznym i administracyjnym (zlecenia delegacji, okresowe badania lekarskie, akredytacje, winiety parkingowe, grupy odwiedzających, wystawy itp.), aby uniknąć powtarzających się błędów zakłócających przebieg procedur administracyjnych, które dotyczą tych osób;
70. rozumie, że w pewnych rodzajach działalności, takich jak prowadzenie stołówki czy sprzątanie, outsourcing okazał się najczęściej wybieranym przez Parlament rozwiązaniem i wskutek tego w niektórych dyrekcjach generalnych liczba pracowników zewnętrznych obecnych w pomieszczeniach Parlamentu może przewyższać liczbę urzędników;
71. zauważa jednak, że takie decyzje o wyborze outsourcingu nie mogą stanowić uzasadnienia dla zatrudniania personelu składającego się wyłącznie z pracowników zewnętrznych;

72. wyraża zaniepokojenie wpływem, jaki wdrożenie dywersyfikacji w sektorze gastronomii wywrze na ciągłość zatrudnienia obecnych pracowników tego sektora w Parlamencie; wnioskuje o przyjęcie odpowiednich środków w celu zagwarantowania, by utrzymano zatrudnienie obecnych pracowników;
73. zauważa, że w 2017 r. usługi świadczone przez kierowców zinternalizowano, głównie z myślą o zwiększeniu bezpieczeństwa posłów; zauważa, że pozwoliło to Parlamentowi na poddawanie kierowców kontroli bezpieczeństwa przed ich zatrudnieniem oraz zapewnienie stałych szkoleń i monitorowania personelu; zauważa z uznaniem, że w 2017 r. dokonano naboru 116 kierowców i dyspozytorów; zwraca się o przekazanie zestawienia kosztów dotyczących internalizacji usług świadczonych przez kierowców;
74. popiera wysiłki na rzecz internalizacji usług kierowców i docenia dotychczasowe postępy; zauważa, że procedura internalizacji usług kierowców umożliwiła jakościowe i ilościowe rozszerzenie usług świadczonych na rzecz posłów, a także skuteczne i efektywne reagowanie na nieprzewidziane sytuacje kryzysowe czy nagły wzrost popytu; przyjmuje do wiadomości wdrożenie planu działania „E-mobilność” z myślą o dywersyfikacji, ekologizacji i elektryfikacji floty samochodowej; przypomina, że obecnie istnieje bezpośrednie połączenie kolejowe między Parlamentem Europejskim w Brukseli a głównym lotniskiem i dworcami kolejowymi, z którego to połączenia posłowie mogą korzystać bezpłatnie;
75. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie systemu telepracy okazjonalnej w Sekretariacie Generalnym Parlamentu; popiera przeprowadzenie badania dotyczącego pierwszego roku stosowania telepracy i zwraca się o udostępnienie wyników oceny posłom i wszystkim służbom parlamentarnym; jest zdania, że jeżeli ocena będzie pozytywna, należy umożliwić wykorzystanie tego systemu przez cały personel, w tym AAP i personel pracujący dla grup politycznych;
76. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że promowanie równych szans pozostaje jednym z głównych elementów polityki zarządzania zasobami ludzkimi prowadzonej przez Parlament; głęboko ubolewa, że plan działania na rzecz równouprawnienia płci nadal nie został w pełni wdrożony, szczególnie w odniesieniu do reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego i wyższego szczebla (40 %) do 2020 r.;
77. głęboko ubolewa nad tym, że liczba kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektora generalnego spadła z 25 % (3 stanowiska) w 2016 r. do 17 % (2 stanowiska) w 2017 r.; zwraca uwagę, że ogólna sytuacja nie zmieniła się w porównaniu z 2006 r., kiedy liczba kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektora generalnego wynosiła 11,1 %; podkreśla, że ogólny cel na 2019 r. ustalono na 30 % kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektora generalnego; ubolewa ponadto, że liczba kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektora utrzymywała się na stałym poziomie w latach od 2006 r. (29,6 %) do 2017 r. (30 % i 14 stanowisk);
78. podkreśla, że ogólny cel na 2019 r. ustalono na 35 % kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektora; podkreśla, że dane te odbiegają w dużej mierze od planu działania na rzecz równouprawnienia płci i różnorodności; uważa, że tendencja ta stoi w sprzeczności z założeniami planu działania Parlamentu na rzecz równouprawnienia płci; domaga się od sekretarza generalnego niezwłocznego poinformowania komisji BUDG, CONT i FEMM o przyczynach niezastosowania się do tego planu działania; wzywa Prezydium, by samo również wprowadziło wyższą liczbę kobiet na wysokich rangą stanowiskach, czego usilnie domaga się Parlament Europejski;
79. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sekretarz generalny nadał priorytet mianowaniu kobiet na stanowisko kierownika działu, co spowodowało niemal podwojenie liczby z 21 % w 2006 r. do prawie 40 % w 2018 r.;
80. z zadowoleniem przyjmuje politykę zerowej tolerancji wobec molestowania seksualnego przyjętą przez Parlament w 2017 r.; wzywa również Parlament do pełnego wdrożenia szeregu następujących inicjatyw na rzecz rozwiązania problemu molestowania, w szczególności takich jak zaktualizowany plan działania na rzecz dostosowania środków zapobiegawczych i środków wczesnego wsparcia służących rozwiązywaniu konfliktów i problemów związanych z molestowaniem w przypadku posłów i akredytowanych asystentów parlamentarnych, stażystów lub innych pracowników, a także między osobami równymi rangą, w tym audyt zewnętrzny wewnętrznych praktyk i procedur Parlamentu, utworzenie sieci zaufanych wyspecjalizowanych doradców wprowadzenie obowiązkowych szkoleń wśród posłów, akredytowanych asystentów, stażystów lub innych pracowników, reorganizacja komisji ds. przeciwdziałania molestowaniu poprzez połączenie ich w jedną, odrębną komisję o zmiennym składzie w zależności od badanej sprawy, obejmującym ekspertów w dziedzinie zapobiegania molestowaniu z sektora prawnego i sektora zdrowia jako stałych członków komisji; oraz regularne organizowanie publicznych działań uzupełniających przez komisję FEMM (sprawozdania, wysłuchania, warsztaty itp.); zauważa, że wyników audytu zewnętrznego oczekiwano do początku listopada 2018 r., i apeluje o ich niezwłoczne przekazanie, gdy tylko będą one dostępne; ponadto oczekuje pełnego i przejrzystego wdrożenia planu działania zgodnie z przyjętą rezolucją parlamentarną, tak aby zainicjować działania lub monitorować ich postępy w miarę możliwości jeszcze przed końcem bieżącej kadencji;

Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO)

81. zauważa, że w 2017 r. DG INLO zaciągnęła zobowiązania w wysokości 267 588 704 EUR, co stanowi wzrost o 6 % w stosunku do 2016 r. (251 599 697 EUR); odnotowuje, że zakończono procedury dotyczące budynku im. Martensa w Brukseli i prowadzone są w nim obecnie prace związane z wyposażeniem i adaptacją, otwarto Dom Historii Europejskiej, zakupiono budynek Trèves I, a dwa inne obiekty są obecnie przebudowywane i powiększane; zauważa, że w Luksemburgu trwają postępy w realizacji projektu KAD oraz że w kwietniu 2017 r. oddano do użytku budynek im. Havla w Strasburgu, a w lipcu tego samego roku Parlamentarium im. Simone Veil;
82. zauważa, że utworzenie Domu Europejskiego w niektórych biurach informacyjnych zostało zatwierdzone przez Prezydium i będzie wdrażane w nadchodzących latach; wzywa sekretarza generalnego do dopilnowania, aby nowe lokalizacje biur informacyjnych zostały wybrane przy dokładnej analizie kosztów i korzyści, i apeluje, aby do rocznego sprawozdania z działalności dyrekcji generalnej włączono szczegółowe informacje na temat postępu prac; zwraca się do sekretarza generalnego, aby przed nadchodzącymi wyborami europejskimi przedstawił komisji BUDG i komisji CONT poszczególne projekty zatwierdzone przez Prezydium, ich uzasadnienie i budżety;
83. odnotowuje istotne elementy infrastruktury Parlamentu, wśród których można wyszczególnić następujące pozycje:

Budynki w Brukseli	Budynki w Luksemburgu	Budynki w Strasburgu
13 – własność	1 – własność	5 – własność
6 – najem	6 – najem	
659 960 m ²	197 873 m ²	343 930 m ²
Biura Kontaktowe Parlamentu		
Ogółem	35	
własność	11	
najem	24	
powierzchnia	27 737 m ²	

84. przypomina, że większość budynków Parlamentu nie była zaprojektowana i wykonana z uwzględnieniem wymogów eurokodów dotyczących integralności konstrukcyjnej, gdyż normy te nie istniały w czasie ich budowy; przyjmuje do wiadomości, że oznacza to, iż w polityce nieruchomości nastąpi stopniowe przejście od nabywania do remontów i konserwacji;
85. przypomina oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie wzorcowej roli budynków w kontekście dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE⁽⁴⁾ („dyrektywa o efektywności energetycznej”) dotyczące dostosowania swoich budynków do najwyższych norm efektywności energetycznej; wzywa do opracowania spójnej, długoterminowej strategii głębokiej renowacji wszystkich budynków Parlamentu oraz do włączenia standardowych specyfikacji dotyczących pozyskiwania materiałów budowlanych wielokrotnego użytku w umowach w sprawie renowacji budynków;
86. przyjmuje do wiadomości, że Prezydium zleciło sekretarzowi generalnemu, aby upoważnił DG INLO do rozpoczęcia konkursu architektonicznego dotyczącego remontu budynku im. Paula-Henriego Spaaka, z uwzględnieniem wyłączenia wybranych wariantów B – modernizacja techniczna i C – przebudowa budynku; zauważa, że proces ten ma przynieść wyniki w 2019 r.; wzywa sekretarza generalnego do opracowania kompleksowego planu dotyczącego gwarancji chroniących przed wzrostem kosztów wykraczającym poza szacunki oraz do zagwarantowania umieszczenia w umowach postanowienia, że Parlament nie ponosi ryzyka związanego z tego typu komplikacjami; ponadto wzywa sekretarza generalnego do przedstawienia Parlamentowi jasnego planu obejmującego koszty pośrednie związane z każdym ze scenariuszy, w szczególności gdy części działań będą musiały odbywać się gdzie indziej w trakcie prac renowacyjnych i budowlanych, oraz do określenia wariantów postępowania z zagrożeniami bezpieczeństwa bez konieczności budowy całkowicie nowego budynku;
87. podkreśla, że wszelkie zmiany wyposażenia biur posłów powinny być należycie uzasadnione oraz że posłowie powinni zostać poinformowani o tym, że mogą przystać na te zmiany albo z nich zrezygnować;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

88. przyjmuje do wiadomości ustalenia Trybunału dotyczące zarządzania nieruchomościami instytucji unijnych i zauważa, że Parlament wykorzystuje 55 % powierzchni jako powierzchnie biurowe i 45 % jako sale posiedzeń i do innych zastosowań; zauważa, że Parlament posiada na własność 84 % swoich budynków, i podkreśla, że ten odsetek wzrośnie po ukończeniu budowy budynku KAD w Luksemburgu;
89. wyraża głębokie zaniepokojenie, że początkowo data oddania budynku KAD II była wyznaczona na 2013 r., ale obecnie przewidywany termin dla wschodniej części budowy to koniec 2019 r., a dla zachodniej 2022 r.; podkreśla, że brak doświadczenia deweloperskiego i nieudany pierwszy przetarg na roboty budowlane prowadzą do tak znacznego opóźnienia; jest zaniepokojony, że rosnąca konieczność wynajmu prowadzi do dodatkowych kosztów w wysokości 14,4 mln EUR rocznie lub 86 mln EUR w okresie sześciu lat;
90. zauważa, że pierwotny szacowany budżet w wysokości 317,5 mln EUR zmieniono w 2009 r. na 363 mln EUR (w cenach z 2005 r.) w związku ze zmianami dotyczącymi koncepcji budynku; wyraża głębokie zaniepokojenie, że projekt nie został jeszcze zakończony, choć ukończenie prac przewidziano do końca 2019 r., a ostateczna cena jest zatem nieznaną, mimo że Parlament zamierza utrzymać koszty w ramach obecnego budżetu w wysokości 432 mln EUR (w cenach z 2012 r.); wnioskuje o uzyskanie sprawozdania z postępów w realizacji budynku KAD II do 30 czerwca 2019 r.;
91. wyraża zaniepokojenie wzrostem wskaźnika cen w budownictwie o 8 % w latach 2012–2017, co może prowadzić do dalszego wzrostu kosztów budowy;
92. przyjmuje do wiadomości wdrożenie planu działania „E-mobilność” z myślą o dywersyfikacji, ekologizacji i elektryfikacji floty samochodowej; przypomina o rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2016, poddanej pod głosowanie w kwietniu 2018 r., w której stwierdzono, że w kwestii bardziej ekologicznego rozwiązania Prezydium nie powinno ograniczać się jedynie do samochodów elektrycznych, ponieważ istnieją obawy co do ich produkcji (w tym również wystarczającej dostępności niezbędnych zasobów) oraz utylizacji zużytych baterii na koniec ich cyklu życia; nadal wyraża ubolewanie, że posłowie nie zostali poinformowani o analizie dotyczącej paliw alternatywnych, takich jak biopaliwa, paliwa syntetyczne lub wodorowe ogniwa paliwowe; podkreśla, że dywersyfikacja przyjaznej dla środowiska floty samochodowej mogłaby ograniczyć uzależnienie od jednego dostawcy i zapobiec ewentualnym niedoborom zaopatrzeniowym w przyszłości;
93. jest zaniepokojony dużą ilością jednorazowych opakowań z tworzyw sztucznych i odpadów z tworzyw sztucznych wytwarzanych w stołówkach i kawiarniach Parlamentu i wzywa administrację do wyraźnego usunięcia możliwości oferowania produktów w opakowaniach z tworzyw sztucznych i jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych w następnym zaproszeniu do składania ofert na usługi gastronomiczne;
94. zauważa różnice w jakości między stołówkami obsługiwanymi przez tego samego dostawcę usług; jest zdania, że kwestia ta wymaga dokładniejszego monitorowania i w związku z tym wzywa do przeprowadzenia ankiety na temat zadowolenia użytkowników; stwierdza z zadowoleniem, że służby gastronomiczne w Strasburgu zaczęły już udostępniać żywność dostosowaną do potrzeb osób z nietolerancją glutenu, i zwraca się o rozszerzenie tej oferty oraz o jak najszybsze wprowadzenie jej przez dostawców w pozostałych miejscach pracy;
95. zauważa, że stażyści płacą ze zniżką w wysokości 0,50 EUR za dania główne we wszystkich restauracjach samoobsługowych w Brukseli i Luksemburgu oraz 0,90 EUR w Strasburgu; uważa jednak, że zważywszy na średnią wysokość otrzymywanych przez nich wynagrodzeń oraz wysokie ceny mające zastosowanie od trzech lat, wspomniane zniżki nie są wystarczające, aby mieć choćby minimalny wpływ na ich sytuację finansową; ponownie zwraca się do sekretarza generalnego o zastosowanie obniżki cen odpowiedniej do ich dochodów;
96. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2017 r. Działu ds. Kontroli Ex Ante i Koordynacji Zamówień Publicznych oraz powołanie w każdej dyrekcji służb odpowiedzialnych za zamówienia; domaga się, aby specjalna sekcja w rocznym sprawozdaniu z działalności była poświęcona działalności tej nowej jednostki;

Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji przekształciła się w Dyрекcję Generalną ds. Logistyki i Tłumaczeń Konferencyjnych

97. zauważa, że w 2017 r. całkowita średnia tygodniowa liczba godzin spędzona przez etatowych tłumaczy ustnych w kabinach na wykonywaniu tłumaczeń ustnych zwiększyła się do 14; przyjmuje do wiadomości ten wzrost w porównaniu do 13 godzin i 25 minut tłumaczenia ustnego w kabinie w 2016 r.; rozumie fakt, że zmiana modeli pracy wprowadzona na mocy nowego regulaminu pracowniczego doprowadziła do strajku, który wywołał zakłócenia w świadczeniu na rzecz posłów usług tłumaczenia ustnego; wyraża uznanie dla prac mających na celu utrzymanie podstawowych usług tłumaczenia ustnego zapewniających ciągłość prac legislacyjnych;

98. zdecydowanie potępiła eskalację napięć, która doprowadziła do 45-minutowej przerwy w pracach plenarnych w Strasburgu, oraz brak wymiernych wysiłków na rzecz złagodzenia konfliktu; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte z inicjatywy sekretarza generalnego, które pozwoliło na przywrócenie normalnego rytmu tłumaczenia ustnego;
99. zauważa, że w wyniku wdrożenia „Strategii na rzecz modernizacji zarządzania konferencjami” w Parlamencie Dział Woźnych został przeniesiony i w DG utworzono nową Dyрекcję ds. Organizacji Konferencji; domaga się, aby ująć działalność tej nowej jednostki w odrębnej sekcji rocznego sprawozdania z działalności wraz z oceną działalności zawierającą ostateczne wskaźniki skuteczności działania w uzupełnieniu do regularnej działalności dyrekcji;

Dyrekcja Generalna ds. Finansów

100. zauważa, że sekretarz generalny postanowił przenieść kilka funkcji związanych z usługami świadczonymi na rzecz AAP i Wydziału ds. Szkoleń Zawodowych dla Posłów z DG FINS do DG PERS; ubolewa, że przesunięcia te nie były wystarczające, aby zapobiec negatywnym skutkom zmniejszenia liczby pracowników w DG FINS w 2017 r.; wzywa do uproszczenia procedury zwrotu kosztów podróży posłów, pracowników i AAP dzięki zastosowaniu podpisu elektronicznego (DISP) i weryfikacji dwuetapowej; przyznaje, że weryfikacje są konieczne, lecz podkreśla, że można je przeprowadzać skuteczniej i drogą elektroniczną;
101. zaleca gruntowny przegląd przepisów wewnętrznych regulujących delegacje i podróże służbowe urzędników i innych pracowników Parlamentu Europejskiego oraz przepisów wykonawczych do tytułu VII warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, w szczególności w celu ujednoczenia traktowania AAP i urzędników;
102. odnotowuje, że od dnia 1 stycznia 2019 r. Parlament obsługuje znowu nowe biuro podróży, które już współpracowało z Parlamentem w przeszłości; z zadowoleniem zauważa, że nowa umowa zawiera bardziej rygorystyczne warunki, w szczególności w odniesieniu do cen biletów i całonocnego centrum obsługi telefonicznej, w tym w soboty i niedziele; podkreśla raz jeszcze znaczenie prostego i przyjaznego dla użytkownika mechanizmu składania skarg, umożliwiającego szybkie identyfikowanie braków w celu sprawnego rozwiązywania problemów; podkreśla, że należy zwrócić uwagę na szczególne wymagania posłów i ich zapotrzebowanie na indywidualnie dostosowane usługi;
103. zachęca nowe biuro podróży do dążenia do osiągnięcia najbardziej konkurencyjnych cen za podróże służbowe Parlamentu;
104. wzywa do uproszczenia procedur rekrutacyjnych i zwrotu kosztów delegacji i podróży służbowych asystentów krajowych; ubolewa, że procesy te często są zbyt złożone i długotrwałe, co powoduje istotne opóźnienia; wzywa DG FINS do potraktowania tej kwestii w sposób priorytetowy;
105. stwierdza, że upoważnieni płatnicy, z którymi posłowie są zobowiązani współpracować w państwach, gdzie zostali wybrani, nie są dostatecznie zaznajomieni z wewnętrznymi procedurami Parlamentu; wskazuje, że z powodu złożoności zasad płatnicy ci często popełniają błędy na niekorzyść posłów; uważa, że należy opracować przewodnik lub szkolenie skierowane do upoważnionych płatników;

Zwrot kosztów ogólnych

106. przypomina, że w przeszłości Parlament opowiadał się za tym, aby posłowie zachowywali paragony dokumentujące ich wydatki, każdego roku publikowali poniesione wydatki oraz zwracali niewydaną kwotę po wygaśnięciu mandatu lub pod koniec kadencji; przypomina o decyzji Prezydium dotyczącej powołania grupy roboczej ad hoc w celu ustalenia i publikacji przepisów dotyczących korzystania z dodatku z tytułu zwrotu kosztów ogólnych, którą to decyzję podjęto w wyniku zaleceń poczynionych w ramach poprzedniej procedury udzielania absolutorium; wyraża ubolewanie z powodu decyzji Prezydium o zignorowaniu propozycji grupy roboczej dotyczącej wprowadzenia kontroli odrębnych rachunków przeznaczonych na dodatek z tytułu kosztów ogólnych, której dokonywałby audytor zewnętrzny, gdyż oznaczało to zablokowanie ważnej reformy tego dodatku; apeluje do Prezydium o niezwłoczne wznowienie dyskusji o dodatku z tytułu kosztów ogólnych i jak najszybsze przedstawienie porozumienia; uważa, że takie porozumienie powinno obejmować wspólne zasady dotyczące większej przejrzystości i rozliczalności finansowej oraz wymagać:
 - należy określić, rozszerzyć i opublikować zasady dotyczące korzystania ze zwrotu kosztów ogólnych (co wymaga między innymi wyczerpującego wykazu kosztów kwalifikowalnych),
 - posłowie powinni przechowywać wszystkie rachunki dotyczące dodatku z tytułu kosztów ogólnych,
 - niewykorzystana część dodatku z tytułu kosztów ogólnych powinna podlegać zwrotowi pod koniec mandatu;

107. wzywa Prezydium do jak najszybszego wdrożenia woli demokratycznej zgromadzenia plenarnego w sprawie zwrotu kosztów ogólnych; ponadto wzywa Prezydium do niezwłocznego ponownego zwołania grupy roboczej w celu zreformowania zwrotu kosztów ogólnych przez opracowanie nowych zasad służących większej przejrzystości i odpowiedzialności finansowej;
108. wzywa ponadto Prezydium do wprowadzenia następujących, dodatkowych zmian dotyczących zwrotu kosztów ogólnych poza tymi, które już przyjęto na posiedzeniu plenarnym:
- kontrole wrywkowe 5 % wydatków z tytułu kosztów ogólnych w ramach audytu wewnętrznego w Parlamencie Europejskim; końcowe rezultaty i wnioski powinny być uwzględnione w rocznym sprawozdaniu z audytu wewnętrznego publikowanym przez Parlament Europejski,
 - posłowie powinni publikować corocznie przegląd swoich wydatków według kategorii (koszty komunikacji, wynajem biura, materiały biurowe itd.),
 - dopuszczenie niezależnego audytora, który dokonywałby rocznej kontroli rachunków i publikował swoją opinię;
109. przypomina art. 62 decyzji Prezydium z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. oraz decyzji Prezydium z dnia 5 lipca i 18 października w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, który stanowi, że „kwoty wypłacone”, w tym dodatek z tytułu kosztów ogólnych, „są przeznaczone wyłącznie na finansowanie działań związanych z pełnieniem mandatu poselskiego i nie mogą pokrywać kosztów osobistych lub finansować subwencji lub darowizn o charakterze politycznym”, oraz że „posłowie zwracają Parlamentowi niewykorzystane kwoty”; wzywa sekretarza generalnego i Prezydium Parlamentu Europejskiego do zapewnienia pełnego wdrożenia i przestrzegania tych przepisów;
110. wzywa ponadto do wprowadzenia wymogu przedkładania przez posłów ksiąg rachunkowych księgowemu zewnętrznemu do kontroli pod kątem zwrotu z tytułu kosztów przynajmniej pod koniec mandatu; ponadto wzywa do publikacji na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego linku do tych danych na osobistych stronach posłów;

Dobrowolny fundusz emerytalny

111. przypomina, że w dniu 23 października 1997 r. Parlament wezwał Prezydium do zwrócenia się do Trybunału o zbadanie dobrowolnego programu emerytalnego Parlamentu, co doprowadziło do wydania przez Trybunał opinii nr 5/99 w sprawie funduszu i systemu emerytalnego dla posłów do Parlamentu Europejskiego; wzywa Prezydium do zwrócenia się do Trybunału o przedstawienie kolejnej takiej opinii w sprawie programu i funduszu emerytalnego w 2019 r.;
112. przypomina, że w komunikacie skierowanym do Prezydium z dnia 8 marca 2018 r. sekretarz generalny Parlamentu przyznał, iż fundusz emerytalny powiązany z systemem dobrowolnych ubezpieczeń emerytalnych posłów wyczerpie swoje zasoby kapitałowe na długo przed uregulowaniem zobowiązań z tytułu świadczeń emerytalnych, a być może nawet już w 2024 r.; wzywa w związku z tym sekretarza generalnego i Prezydium, przy pełnym poszanowaniu Statutu posła, do pilnego opracowania jasnego planu przejęcia przez Parlament zobowiązań i odpowiedzialności za system dobrowolnych ubezpieczeń emerytalnych posłów bezpośrednio po wyborach w 2019 r.;
113. zwraca uwagę, że na koniec 2017 r. szacunkowy deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego wyniósł 305,4 mln EUR; ponadto zauważa, że na koniec 2017 r. wartość uwzględnianych aktywów netto wynosiła 137 mln EUR, a wartość zobowiązań aktuarialnych 442,4 mln EUR; w związku z tym zauważa, że aktywa obejmują zaledwie 30 % zobowiązań w ramach dobrowolnego programu emerytalnego;
114. przypomina, że te prognozowane przyszłe zobowiązania rozkładają się na okres kilkudziesięciu lat, lecz przekraczają obecnie dostępne aktywa, i zauważa, że łączna kwota wypłacona przez dobrowolny fundusz emerytalny w 2017 r. wyniosła 17,2 mln EUR; zauważa, że na koniec 2017 r. funduszem objętym było 661 emerytów i 99 członków rodzin;
115. zauważa, że sytuacja ta budzi obawy co do prawdopodobnego wczesnego wyczerpania środków funduszu, jako że fundusz sprzedawał aktywa trwale przez kilka lat, aby wywiązywać się ze swoich zobowiązań płatniczych wobec emerytów, ponieważ dochody funduszu nie są wystarczające do pokrycia zwiększonych płatności emerytalnych; przypomina, że rezerwa na emerytury i podobne zobowiązania została obliczona na podstawie zwrotu z inwestycji w wysokości 6,5 % rocznie, który od początku nie był stabilny;
116. z zadowoleniem przyjmuje propozycje sekretarza generalnego oraz uzgodnienie, że sekretarz generalny ponownie zbada sytuację w 2020 r. w celu sprawdzenia, czy środki w wystarczającym stopniu zmniejszyły deficyt aktuarialny; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sekretarz generalny skonsultował się ze służbą prawną;

117. zauważa, że na wniosek sekretarza generalnego w dniu 10 grudnia 2018 r. Prezydium przyjęło dwie zmiany w przepisach dotyczących dobrowolnego programu emerytalnego, zatwierdzające podwyższenie wieku emerytalnego z 63 do 65 lat i wprowadzenie opłaty w wysokości 5 % od wypłat emerytur dla przyszłych emerytów; wzywa sekretarza generalnego do dopilnowania, by Prezydium niezwłocznie podjęło wszystkie możliwe zgodne z prawem środki służące poprawie stabilności funduszu i zapobieżeniu wczesnej niewypłacalności funduszu; wzywa sekretarza generalnego do dopilnowania, by Prezydium podjęło decyzję przed końcem obecnej kadencji;
118. wzywa sekretarza generalnego do zbadania podstaw prawnych i potencjalnych konsekwencji dobrowolnego funduszu emerytalnego, a w szczególności tego, czy Parlament Europejski jako gwarant jest prawnie i finansowo stabilny, ponieważ dobrowolny fundusz emerytalny jest luksemburskim funduszem inwestycyjnym, a nie zwykłym funduszem emerytalnym; podkreśla, że badanie to powinno zostać przeprowadzone przez niezależny podmiot;
119. wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do wykorzystania wszelkich możliwych rozwiązań pozwalających utrzymać odpowiedzialność Parlamentu na minimalnym poziomie, jako że chodzi o pieniądze podatników; przypomina, że fundusz został ustanowiony w 1990 r., by zagwarantować posłom dodatkowy dobrowolny system emerytalny; przypomina, że przed wprowadzeniem Statutu posła, co miało miejsce w 2009 r., posłowie byli już uprawnieni do emerytury równoważnej emeryturom ich odpowiedników w parlamentach ich państw członkowskich, z wyjątkiem posłów z Włoch, Francji i Luksemburga, którzy mogli w związku z tym uczestniczyć w specjalnym programie emerytalnym Parlamentu Europejskiego utworzonym w 1981 r. wyłącznie na potrzeby posłów z trzech wyżej wymienionych państw; przypomina zatem, że dobrowolny fundusz emerytalny zawsze zapewniał czysto dodatkowe świadczenia emerytalne;
120. zwraca uwagę, że dwie trzecie miesięcznego wkładu posłów do dobrowolnego funduszu emerytalnego, tj. 2 236 EUR w 2006 r., wypłaca się już z budżetu Parlamentu na każdego członka Funduszu; przypomina, że jedynie dwuletnie wpłaty do funduszu zapewniają dożywotnią emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego; zauważa, że najwyższa emerytura wypłacona w 2018 r. z dobrowolnego funduszu emerytalnego wyniosła 6 262 EUR, a średnia emerytura wyniosła 1 934 EUR; zauważa, że obecnie (w październiku 2018 r.) 71 aktywnych posłów uczestniczy w dobrowolnym funduszu emerytalnym; apeluje o świadomość etyczną i ekonomiczną oraz o racjonalną postawę zarządu, Prezydium i członków funduszu, aby wspierać wszystkie środki mające na celu ograniczenie deficytu funduszu;

Dyrekcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC)

121. zauważa, że głównym wskaźnikiem DG ITEC w 2017 r. jest zdolność do terminowego i skutecznego reagowania na potrzeby użytkowników i partnerów we wszystkich obszarach działalności; zauważa, że ogólne wyniki dotyczące dostępności wsparcia, informatycznego punktu informacyjnego i wsparcia telefonicznego na miejscu są zadowalające, lecz należy dołożyć dalszych starań, aby zapewnić bezpieczny dostęp na odległość, który jest drugą usługą pod względem ważności dla użytkowników; podkreśla, że zdolność reagowania nie jest równoznaczna z terminowym rozwiązaniem problemów; zwraca uwagę, że problemy z systemami informatycznymi, takimi jak at4am, należy klasyfikować jako „priorytet 1”, jeżeli dotychczas tak nie było;
122. przypomina, że najważniejszym strategicznym filarem Parlamentu w świecie otwartej komunikacji jest zwiększanie bezpieczeństwa ICT tak, aby najwyraźniej arbitralne zasady i wymogi nie utrudniały pracy posłów, personelu i AAP; podkreśla, że środki bezpieczeństwa muszą być dostosowane do wszystkich systemów operacyjnych (zarówno iOS, jak i Windows), tak aby nie utrudniać pracy w żadnym systemie operacyjnym; podkreśla, że DG ITEC musi uwzględnić większe wykorzystanie iOS oraz natychmiastową konieczność dostosowania do iOS wszystkich usług zdalnych dla urzędów Windows; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w styczniu 2017 r. Działu ds. Bezpieczeństwa ICT; ubolewa nad niedoborem najwyższej klasy ekspertów w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, którzy byłiby zainteresowani ubieganiem się o pracę w administracji Parlamentu, głównie z powodu konkurencyjności rynku;
123. z zadowoleniem przyjmuje dwa nowe projekty rozpoczęte w 2017 r., „Od tabletu do hybrydy” i „Włączanie innowacji do głównego nurtu polityki”, które umocnią innowacyjne i cyfrowe środowisko pracy Parlamentu; zwraca się o zaplanowanie i przeprowadzenie w najbliższym czasie szkoleń z bezpieczeństwa IT dla posłów, AAP i pracowników; szkolenia te powinny być dostosowane do potrzeb każdej z tych grup;
124. wzywa wszystkie zainteresowane dyrekcje generalne do podjęcia działań zmierzających do wycofania dokumentów w formie papierowej i przejścia na usługi w pełni cyfrowe, takie jak podpis elektroniczny i weryfikacja dwuetapowa; podkreśla, że formularze elektroniczne pozwalają zaoszczędzić czas i zasoby tylko wtedy, gdy nie wymagają drukowania, podpisu i wysłania do innego biura czy nawet kraju, jak ma to miejsce w przypadku formularzy zwrotu kosztów podróży służbowej;

125. zwraca uwagę na koszty, emisje oraz kwestie dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa związane z korzystaniem z pojemników transportowych w Strasburgu i sugeruje, by natychmiast je wyeliminowano z myślą o korzystaniu z dostępnych rozwiązań IT, takich jak druk na żądanie, z podejść systemowych, takich jak wycofanie dokumentów w formie papierowej, i ze sprzętu IT, takiego jak tablety i laptopy;
126. zwraca uwagę, że Prezydium stwierdziło, iż zintegrowane podejście do kwestii bezpieczeństwa jest konieczne do zapewnienia optymalnej koordynacji wszystkich właściwych służb w zakresie reagowania na sytuacje nadzwyczajne, co sprawia, że ścisła współpraca między DG ITEC a Dyрекcją Generalną ds. Bezpieczeństwa i Ochrony (DG SAFE) ma ogromne znaczenie; zachęca dyrekcje generalne do planowania wspólnych działań w perspektywie średnio- i długoterminowej;
127. wzywa Prezydium do opracowania – we współpracy z DG ITEC – środków zmniejszających ryzyko w celu zapewnienia sprawnego przebiegu prac parlamentarnych w razie awarii systemu lub w razie przerw w dostawie energii elektrycznej; podkreśla znaczenie wykazu usług priorytetowych określającego usługi przywracane w pierwszej kolejności, tak aby w razie cyberataku zabezpieczyć działanie podstawowego zakresu usług; zachęca Prezydium do opracowania planu awaryjnego na wypadek dłuższych przerw w dostawie energii elektrycznej; zaleca, aby centra danych zdywersyfikowały miejsca lokalizacji serwerów w celu poprawy bezpieczeństwa i ciągłości działania systemów informatycznych Parlamentu;
128. ponawia apel o utworzenie systemu szybkiego powiadamiania o zagrożeniach, który umożliwi DG ITEC, we współpracy z DG SAFE, wysyłanie szybkich powiadomień SMS posłom oraz pracownikom, którzy wyrażą zgodę na umieszczenie ich danych kontaktowych na liście na potrzeby komunikacji w razie wystąpienia konkretnych sytuacji nadzwyczajnych;

Dyrekcja Generalna ds. Ochrony i Bezpieczeństwa

129. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy poczynione w 2017 r. na rzecz poprawy bezpieczeństwa i ochrony Parlamentu; zauważa, że ustanowiono strefę bezpieczeństwa wokół budynków w Strasburgu i Brukseli, że władze belgijskie prowadzą kontrolę pod kątem bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich pracowników firm zewnętrznych, którzy pracują w Parlamencie, oraz że zainicjowano międzyinstytucjonalny projekt wspólnego magazynu z Radą i Komisją; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę utworzenia wspólnego magazynu, który umożliwi odpowiednio skanowanie i kontrolowanie bezpieczeństwa towarów przed ich dostarczeniem do budynków Parlamentu;
130. przypomina, że publiczny dostęp do Parlamentu to jedna z jego podstawowych cech oraz że należy zapewnić odpowiednią równowagę z niezbędnymi środkami na rzecz poprawy bezpieczeństwa;
131. uznaje, że ćwiczenia dotyczące bezpieczeństwa, takie jak ewakuacja sali posiedzeń plenarnych w Strasburgu w 2018 r., są niezbędne, aby odpowiednio przygotować się na sytuacje nadzwyczajne; podkreśla potrzebę przyjęcia jasnego podejścia opartego na wnioskach, aby uniknąć potencjalnie niebezpiecznych sytuacji, takich jak konieczność otwierania bramek przez posłów, pracowników i AAP za pomocą identyfikatorów podczas ewakuacji;
132. zwraca się do pracowników ochrony DG SAFE, aby w przypadku ewakuacji dokładnie sprawdzali cały budynek, za który są odpowiedzialni, upewniając się w ten sposób, że obiekt ten został całkowicie ewakuowany, oraz aby w razie ewakuacji zapewniali pomoc osobom z upośledzeniem słuchu lub z inną formą niepełnosprawności; podkreśla, że jeśli chodzi o bezpieczeństwo i sytuacje nadzwyczajne, posłowie nie powinni być traktowani jako osoby uprzywilejowane, a także nie należy wprowadzać rozróżnienia między jakimikolwiek kategoriami personelu Parlamentu;
133. zauważa jednak brak komunikacji w sytuacjach kryzysowych, jak miało to miejsce w sali posiedzeń plenarnych w Strasburgu w grudniu 2018 r.; stwierdza, że można i należałoby poprawić procedury; zwraca się, by w sytuacjach kryzysowych obowiązujące zasady bezpieczeństwa były stosowane w jak najbardziej rygorystyczny sposób, aby w sytuacjach kryzysowych w przyszłości uniknąć ponownego wystąpienia niepewności;
134. zwraca się o upewnienie się, czy wszyscy pracownicy zajmujący stanowiska kierownicze w Dyrekcji Generalnej ds. Bezpieczeństwa i Ochrony przeszli procedurę sprawdzającą w ramach poświadczenia bezpieczeństwa;

Ochrona sygnalistów

135. uznaje, że sygnalizowanie nieprawidłowości jest kluczowym czynnikiem zniechęcającym do bezprawnych działań i wykroczeń; zauważa, że w 2017 r. nie było w Parlamencie spraw dotyczących sygnalistów, a wszystkie trzy sprawy z 2016 r. dotyczyły AAP, którzy zostali zwolnieni przez zatrudniających ich posłów; uważa za możliwe, iż Parlament nie wzbudza zaufania wśród ogółu swoich pracowników ani nie udziela wymaganej ochrony prawnej AAP, w szczególności tym, którzy chcą sygnalizować nieprawidłowości; wzywa sekretarza generalnego do naprawy tej sytuacji w trybie pilnym;

136. zwraca uwagę na niepewną pozycję AAP i stażystów zatrudnionych przez posłów w świetle wewnętrznych przepisów dotyczących ochrony sygnalistów; z wielkim zaniepokojeniem przyjmuje do wiadomości oświadczenie sekretarza generalnego, że „przepisy dotyczące informowania o nieprawidłowościach mają zastosowanie do AAP, ale Parlament nie może zapewnić ochrony zatrudnienia”; apeluje do sekretarza generalnego o stosowanie wobec AAP będących sygnalistami środków zaradczych porównywalnych ze środkami stosowanymi wobec AAP, którzy padli ofiarą molestowania, jak przeniesienie i wypłata wynagrodzenia do końca okresu obowiązywania umowy; apeluje do sekretarza generalnego o natychmiastowe zajęcie się tą sytuacją i wypełnienie zobowiązań prawnych Parlamentu wynikających z regulaminu pracowniczego w celu ochrony sygnalistów w odniesieniu do wszystkich kategorii personelu Unii;
137. podkreśla, że przejrzystość i wolność informacji są zapisane w Karcie praw podstawowych, w której ustanowiono prawo do dostępu do dokumentów przechowywanych przez instytucje europejskie, i wzywa do przeprowadzenia zewnętrznego przeglądu poziomów przejrzystości Parlamentu przy wykorzystaniu kluczowych wskaźników dotyczących otwartej administracji w celu zwiększenia już wysokich standardów przejrzystości; przypomina, że reforma rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 jest oczekiwana od dawna; wzywa również administrację Parlamentu Europejskiego do regularnego publikowania – w formie ogólnodostępnej, nadającej się do odczytu maszynowego – wyników głosowania na posiedzeniach komisji i na posiedzeniach plenarnych;

Parlament przyjazny środowisku

138. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wkład Parlamentu w zrównoważony rozwój poprzez jego rolę polityczną i rolę w procedurach legislacyjnych; jest świadomy własnego wpływu na środowisko, który śledzi i stale poprawia dzięki certyfikacji w ramach systemu ekzarządzania i audytu (EMAS) i swojej polityce środowiskowej;
139. z zadowoleniem przyjmuje podjęcie dodatkowych kroków zmierzających do zrównoważenia nieuniknionych emisji w kontekście polityki energetycznej i klimatycznej Unii Europejskiej na 2030 r. i w dalszej perspektywie; wzywa Parlament do opracowania dalszych działań w zakresie kompensowania emisji CO₂;
140. wyraża uznanie dla zaangażowania Parlamentu na rzecz ekologicznych zamówień publicznych; zauważa, że w 2017 r. 40,71 % umów zaklasyfikowano jako ekologiczne, 10,96 % jako częściowo ekologiczne, a 48,33 % umów nie ma wymiaru środowiskowego; zachęca Parlament do dalszego zwiększania udziału ekologicznych zamówień publicznych;
141. z zadowoleniem przyjmuje projekt pilotażowy polegający na wprowadzeniu hulajnogów elektrycznych do celów przemieszczania się między budynkami instytucji unijnych, a także dojazdów do pracy; zauważa jednak, że parametry wydajności hulajnogów są niższe niż oczekiwano; zachęca Parlament do upewnienia się, że wykonawca poprawi wydajność pojazdów, szczególnie baterii;
142. z zadowoleniem przyjmuje, w kontekście polityki energetycznej i klimatycznej Unii na okres do 2030 r. i później, dodatkowe środki mające na celu zmniejszenie emisji i skompensowanie emisji, których nie da się uniknąć, służące osiągnięciu przez Parlament pełnej neutralności pod względem emisji; wzywa Parlament, aby dawał przykład i rozwijał dalej strategię równoważenia emisji CO₂ na terenach należących do Parlamentu;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

143. przypomina, że w rozporządzeniu finansowym ⁽⁵⁾ i zasadach jego stosowania określono informacje, które należy przekazywać władzy budżetowej i opinii publicznej odnośnie do zamówień udzielanych przez instytucję; zauważa, że rozporządzenie finansowe nakłada obowiązek publikacji udzielonych zamówień o wartości ponad 15 000 EUR, czyli progu, powyżej którego obowiązkowy staje się przetarg konkurencyjny;
144. odnotowuje, że spośród 224 zamówień udzielonych w 2017 r. 79 przyznano na podstawie procedur otwartych lub ograniczonych, a ich wartość wyniosła 517 mln EUR, zaś 145 zamówień udzielono na podstawie procedur negocjacyjnych, a ich łączna wartość wyniosła 70 mln EUR; zauważa, że łączna liczba zamówień udzielonych w ramach procedur negocjacyjnych nieznacznie spadła pod względem wartości jako odsetka całkowitej wartości udzielonych zamówień, z 14 % w 2016 r. do 12 % w 2017 r., choć pod względem wielkości odnotowano wzrost o prawie 10 % w latach 2016 – 2017 (70,5 mln EUR w 2017 r. w porównaniu z 64,28 mln EUR w 2016 r.);

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

145. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2017 i 2016 r. według rodzaju (z uwzględnieniem umów deweloperskich):

Rodzaj umowy	2017		2016	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Usługi	177	79	170	77
Dostawy	36	16	36	16
Roboty	11	5	13	6
Budynki	0	0	1	1
Ogółem	224	100	220	100

Rodzaj umowy	2017		2016	
	Wartość (EUR)	Odsetek (%)	Wartość (EUR)	Odsetek (%)
Usługi	446 313 270	76	246 512 789	49
Dostawy	133 863 942	23	155 805 940	31
Roboty	6 892 972	1	97 640 851	19
Budynki	0	0	1 583 213	1
Ogółem	587 070 184	100	501 542 793	100 %

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2017 r., s. 6).

146. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2017 i 2016 r. według rodzaju zastosowanej procedury z uwzględnieniem liczby i wartości:

Rodzaj procedury	2017		2016	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Otwarta	78	35	71	32
Ograniczona	1	1	7	3
Negocjacyjna	145	64	141 ⁽¹⁾	64
Konkurencja	—	—	—	—
Specjalna	—	—	1	1
Ogółem	224	100	220	100

⁽¹⁾ Obejmuje to koncesje udzielone w 2016 r. w związku z brakiem ram prawnych.

Rodzaj procedury	2017		2016	
	Wartość (EUR)	Odsetek (%)	Wartość (EUR)	Odsetek (%)
Otwarta	488 368 460	83	408 040 332	81,6
Ograniczona	28 200 000	5	29 190 756	13
Negocjacyjna	70 501 724	12	64 284 705 ⁽¹⁾	—
Konkurencja	—	—	—	—
Specjalna	—	—	27 000	—
Ogółem	587 070 184	100	501 542 793	100

⁽¹⁾ Obejmuje to koncesje udzielone w 2016 r. w związku z brakiem ram prawnych.

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2017 r., s. 8).

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

147. odnotowuje, że w 2017 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej:

Grupa	2017					2016				
	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres
Europejska Partia Ludowa (PPE)	17 790	8 150	19 330	108,66	6 610	17 440	8 907	18 303	105,19	8 005
Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim (S&D)	15 610	5 469	15 268	97,81	5 812	15 327	5 802	15 713	102,51	5 417
Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy (ECR)	6 200	2 810	6 051	97,60	2 959	6 125	2 518	5 835	95,25	2 809
Porozumienie Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE)	5 711	1 694	5 596	98	1 809	5 759	2 366	6 448	111,98	1 676
Zieloni / Wolne Przymierze Europejskie (Verts/ALE)	4 333	1 826	4 583	105,76	1 578	4 180	1 557	3 921	93,82	1 815
Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej / Nordycka Zielona Lewica (GUE/NGL)	4 421	1 407	4 571	103,39	1 257	4 340	1 729	4 662	107,43	1 407
Grupa Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej (EFDD)	3 654	1 917	3 523	96,41	1 827	3 820	1 873	2 945	77,10	1 910
Grupa Europa Narodów i Wolności (ENF)	2 719	846	2 474	91	1 091	3 273	765	827	25,27	846
Posłowie niezrzeszeni	929	257	494	53,18	318	772	216	616	79,90	257
Ogółem	61 367	24 394	61 890	100,85	23 261	60 996	25 733	59 059	96,82	24 142

* Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

148. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niezależny audytor zewnętrzny grup politycznych wydał jedynie opinie bez zastrzeżeń; podkreśla, że stanowi to pozytywny rozwój sytuacji, inaczej niż w przypadku procedury udzielania Parlamentowi absolutorium za rok budżetowy 2016, kiedy to niezależny audytor zewnętrzny wydał opinię z zastrzeżeniami w odniesieniu do jednej grupy politycznej;
149. wzywa do bardziej rygorystycznych kontroli i do wyraźnego zakazu finansowania i sponsorowania europejskich partii politycznych przez prywatne przedsiębiorstwa;

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

150. zauważa, że Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (APPF) został utworzony w 2016 r. z myślą o ocenie wniosków o rejestrację, rejestrowaniu nowych partii i fundacji unijnych, monitorowaniu ich finansowania i nakładaniu sankcji w przypadku nieprzestrzegania ich zobowiązań; odnotowuje, że stał się on w pełni operacyjny w 2017 r.;
151. zauważa, że w 2017 r. APPF nie dysponował zasobami, w szczególności zasobami kadrowymi, niezbędnymi do realizacji zadań powierzonych mu zadań; przyjmuje do wiadomości, że Komisja, Rada i Parlament uzgodniły, że w budżecie na 2019 r. zostaną udostępnione dodatkowe środki na rzecz APPF; podkreśla, że od samego początku należało zapewnić odpowiednie zasoby kadrowe ze względu na znaczenie pracy APPF;
152. wyraża zaniepokojenie, że w siedmiu przypadkach Prezydium musiało podjąć decyzję o wprowadzeniu środków zmniejszających ryzyko w celu ochrony interesów finansowych Unii ze względu na niestabilność finansową i administracyjną albo podejrzenie poważnych nieprawidłowości albo trwającą procedurę dotyczącą nieprzestrzegania zasad, na których opiera się Unia;
153. odnotowuje, że w 2017 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 zostały wykorzystane w następujący sposób ⁽⁶⁾:

Partia	Skrót	Zasoby własne	Dotacja Parlamentu	Dochody ogółem ⁽¹⁾	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Europejska Partia Ludowa	PPE	1 548 409	8 018 034	12 118 607	85	—
Partia Europejskich Socjalistów	PES	1 335 161	6 901 688	8 518 219	85	-84 178
Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	693 618	2 449 108	3 586 785	85	159 481
Europejska Partia Zielonych	EGP	1 006 971	1 865 999	3 064 646	73	150 000
Sojusz Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	AECR	316 291	1 439 310	1 755 601	85	-565 789
Europejska Partia Lewicy	EL	297 363	1 342 594	1 705 284	85	1 374
Europejska Partia Demokratyczna	PDE	106 162	532 072	638 234	85	1
Demokraci UE	EUD	—	—	—	—	—
Wolne Przymierze Europejskie	ALE	153 856	779 408	1 045 014	85	808
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	107 018	499 993	627 808	84	2 143
Europejskie Przymierze na rzecz Wolności	EAF	—	—	—	—	—
Europejskie Przymierze Ruchów Narodowych	AEMN	74 076	342 788	445 568	85	6 344

⁽⁶⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Partia	Skrót	Zasoby własne	Dotacja Parla- mentu	Dochody ogółem ⁽¹⁾	Dotacje z PE w % kwalifiko- walnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Ruch na rzecz Europy Wolności i De- mokracji	MENL	127 900	525 296	775 467	85	- 20 184
Przymierze na rzecz Pokoju i Wolności	APF	29 775	27 055	56 830	85 %	22 471
Koalicja na rzecz Życia i Rodziny	CLF	—	—	—	—	—
Ogółem		5 796 602	24 723 344	34 338 065		- 327 530

(1) Dochody ogółem zawierają przeniesienia z roku poprzedniego zgodnie z art. 125 ust. 6 rozporządzenia finansowego.

154. odnotowuje, że w 2017 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 zostały wykorzystane w następujący sposób ⁽⁷⁾:

Fundacja	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % wydatków kwalifikowal- nych (maksymal- nie 85 %)
Ośrodek Studiów Europejskich Wil- fried Martens	WMCES	PPE	1 020 598	5 042 165	6 062 764	85
Fundacja Studiów Europejskich i Po- stępu	FEPS	PES	915 754	4 221 134	5 136 888	85
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	254 994	1 164 869	1 419 863	85
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EGP	201 899	1 090 052	1 291 951	85
Ugrupowanie Transform Europe	TE	EL	229 957	929 481	1 159 438	85
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	50 768	264 390	315 158	85
Centrum im. Mauritsa Coppietersa	CMC	ALE	90 867	365 038	455 905	85
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	AECR	278 837	1 412 218	1 691 055	85
Europejska Fundacja na rzecz Wol- ności	EFF	EAF	—	—	—	—
Chrześcijańska Fundacja Polityczna na rzecz Europy	SALLUX	ECPM	69 056	310 164	379 220	83
Tożsamości i Tradycje Europejskie	ITE	AEMN	43 963	212 402	256 365	85
Ruch na rzecz Europy Narodów i Wol- ności	FENL	MENL	77 400	447 972	525 372	85
Europa Terra Nostra	ETN	APF	37 791	41 428	79 219	85
Fundacja Pegasus	FP	CLF	—	—	—	—
Ogółem			3 271 884	15 501 313	18 773 197	

(7) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

155. wyraża zaniepokojenie w związku ze stowarzyszeniami subsydiowanymi przez Parlament Europejski oraz faktem, że Europejskie Stowarzyszenie Parlamentarne zapewnia członkom zniżki w niektórych sklepach, podczas gdy zostało utworzone z myślą o „działaniach społecznych i informacyjnych”; wzywa sekretarza generalnego do udostępnienia sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności stowarzyszenia.
-